

[Finansministeren]

dvs. at afskeden ville kunne kræves annulleret med den virkning, at tjenestemanden fortsat skulle anses for at være ansat. I den forbindelse henledes opmærksomheden dog på, at afskedigelsen normalt senere ville kunne gentages af den kompetente myndighed.

Det forhold, at en uansøgt afsked ikke er foretaget af ministeren personligt, er imidlertid ikke ensbetydende med, at afskeden er i strid med tjenestemandslovens § 26, stk. 2, 2. punktum. Efter finansministeriets opfattelse udelukker tjenestemandslovens § 26, stk. 2, 2. punktum, kun ekstern delegation. Ministeren vil efter sædvanlig praksis i et vist omfang kunne overlade til ministeriets ansatte at træffe afgørelsen på ministerens vegne efter bemyndigelse.

Spm. nr. S 1123

Til indenrigsministeren (14/9 84) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Hvordan skal det gøres sjovere for offentligt ansatte at løbe hurtigere?«

Begrundelse

Ifølge Københavns Radio den 12. september d.å. har indenrigsministeren på et møde i Roskilde den 11. september d.å. udtalt, at de offentligt ansatte skal løbe hurtigere i fremtiden mod til gengæld at få et mere sjovt og spændende arbejde.

Mange offentligt ansatte vil nok være meget interesseret i at høre nærmere om, med hvilken form for morskab ministeren har tænkt sig at forsøde deres daglige arbejde. Budgetstramninger, øget arbejdsbyrde, personalenedskæringer, ny teknologi og en i øvrigt usikker fremtid gør jo i øjeblikket de offentligt ansattes hverdag lige det modsatte af sjov.

Svar (20/9 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Et af de vigtigste elementer i regeringens moderniseringsprogram er at skabe bedre service og højere arbejdsglæde for de samme penge.

Det er ikke systemerne eller organisationerne alene, regeringen ønsker at bygge på. Vi vil bygge på det enkelte menneske – og

det enkelte menneskes initiativ, ansvarsbevidsthed og engagement.

Det er også disse elementer, man lægger stor vægt på i private virksomheder, det går godt for.

Det er en tro og en tillid til den enkelte, som regeringen vil have frem i det offentlige. Der vil herved blive skabt langt større arbejdsglæde og tilfredshed hos medarbejderne.

Jeg er naturligvis klar over, at der gælder mere komplekse mål for den offentlige sektor end for den private. Man må tage retssikkerhedshensyn, lokale hensyn osv., og den demokratiske beslutningsproces er også mere omstændelig og tidkrævende. Anderledes kan det ikke være i et demokratisk samfund.

Jeg er imidlertid overbevist om, at det vil være muligt at give de ansatte en større indflydelse på deres egen arbejdssituation, og at det vil være muligt at give større kompetence til de »yderste led« i det administrative system – også uden at forringe demokratiet, ja, måske endda samtidig med, at det lokale demokrati udbygges og styrkes.

Større indflydelse på arbejdet og større kompetence kan ikke undgå at skabe større arbejdsglæde hos de ansatte, og større arbejdsglæde vil givetvis virke fremmende på de ansattes effektivitet.

Dette skal ikke forstås som en kritik af de offentligt ansatte. Efter min vurdering er de allerfleste offentligt ansatte meget arbejdsomme og ansvarsbevidste – men ofte forholder det sig således, at systemet umyndiggør de ansatte ved at tage ansvaret fra dem, og dette fører hos de ansatte meget let til en følelse af magtesløshed over for de problemer, de er sat til at løse – med deraf følgende passivitet og ineffektivitet.

Spørgeren nævner i begrundelsen for sit spørgsmål forskellige forhold, som spørgeren mener virker stressende for de offentligt ansatte. Jeg kan hertil føje den almindelige iagttagelse, der nok gælder for de fleste mennesker, at man som regel bliver mere stresset af dét, man ikke når at lave, men som man synes man burde nå, end af dét, man faktisk når.

Man kan i denne forbindelse betragte de virksomheder, som har mest succes, og som klarer sig bedst i konkurrencen med andre. Hvad er det, som skiller disse virksomheder ud og gør dem succesrige?